

CONȚINUT

PARTEA ÎNTÂI:

ÎNȚELEGEREA PORTALURILOR

Definiția unui portal	11
Portalurile printre antici	19
Când portalurile au devenit temple.....	33
Știința portalurilor.....	53
Despre renaștere, dragoni și oamenii verzi	71
Zâne, goblini și alte ființe extraterestre	93

PARTEA DOUA:

Porți energetice către experiențele mistice dintre lumi

Peretele care nu e perete - <i>Freddy Silva</i>	103
Asduisdi - <i>Pamela Nance</i>	107
Pășind în foc - <i>Annwyn</i>	111
Portalul Mama de la Bandelier - <i>Sue Bryan, Ph.D</i>	115
Skellig Michael - <i>Mary-Elizabeth Briscoe</i>	119
O mie de ani de povestit - <i>Cornelia Powell</i>	123
Pădurea interdimensională Kaimanawa - <i>Ivy Megan</i>	131
Reveria celestă a lui Lahilahi - <i>Julie Suen</i>	133
Întâlnire la Newgrange - <i>Marguerite Hafeman</i>	139
Paradisul puilor de cerb - <i>Ida Ra Nalbandian</i>	143
Corpul își amintește - <i>Terri Ann Heiman</i>	147
O piatră veche și murdară - <i>Thea Hollett</i>	151

Rasa Curcubeu - <i>Sia-Lanu Estrella</i>	155
La Glastonbury Tor - <i>Kathleen Dale</i>	161
Ziua în care am dispărut - <i>Kerry Lyons</i>	165
Focul sacru al trecerii - <i>Cyndae Cerridwyn Stephens</i>	169
Ierusalim, Lumina și eu - <i>Alisa M. Parcels</i>	173
Căutarea oracolului - <i>Joanne Warfield</i>	177
Un cerc de arbori de eucalipt - <i>Efrat Shokef, Ph.D.</i>	181
Poarta către Orașul de Cristal - <i>Michaela Dauriel</i>	185
O lacrimă în țesătura timpului - <i>Hellevi E. Woodman</i>	189
Capela de Oase - <i>Christine Patton</i>	193
În livada sacră din Epidaurus - <i>Svetlana Meritt</i>	197
Inițiere - <i>Sherry Brier</i>	203
Îngerul împietrit - <i>Freddy Silva</i>	207

PARTEA A TREIA:

INTERACȚIUNEA CU PORTALURILE

Cum să interacționezi cu portalurile	213
Trambulină în necunoscut	235
Să-i cunoaștem pe povestitorii sacri	239
Întâlnește-l pe autor	245

PARTEA ÎNTÂI:

Înțelegerea
portalurilor

DEFINIȚIA UNUI PORTAL

Totul a început destul de inocent, așa cum începe orice magie.

Acum trei decenii. La opt seara.

O ninsoare ușoară acoperea pământul ca o pânză subțire de perle. O vreme obișnuită, pentru o zi obișnuită în această parte a lumii.

Neofitul a fost instruit să găsească o piatră, să se așeze, să nu se miște și să se conecteze la spiritul locului. I s-a părut o cerință ciudată. *Cum să mă conectez la spiritul locului? Să mă rog? Am crezut că religia nu are de-a face cu asta.*

Unul dintre megaliții așezați în cerc parcă i-a făcut un semn. *Păi, pietrele nu sunt niște obiecte dure și lipsite de viață? Îmi imaginez toate astea?* Dar a făcut așa cum i s-a spus: s-a așezat pe iarba umedă, cu spatele sprijinit de piatra rece. Și a închis ochii.

Viziunile au început. O figură înaltă s-a prezentat, o figură care părea umană, dar nu era umană, luminoasă și totuși fizică, paradoxal. Două anexe, parcă niște aripi mari îi acopereau spatele. Cu un braț întins, el a dat neofitului o spadă acoperită de flăcări albastrii. A avut loc un fel de comunicare nonverbală, înțelesul, mai exact, nu a fost imediat clar.

Un muritor sănătos la minte ar fi avut înțelepciunea să plece de acolo, dar el se simțea liniștit și chiar simțea o oarecare tandrețe. A respirat adânc și s-a lăsat cuprins de această experiență nouă și totuși nesigură.

Nimic nu se compară pentru formarea unui caracter cu intrarea pe teritoriul necucerit.

Pe urmă s-a auzit o voce de sus, care i-a vorbit în șoaptă. *Fără să te grăbești, îndreaptă-te către colibă pentru o ceașcă de ceai.* Unul dintre paznicii de noapte s-a îndreptat către cercul de pietre pentru a-i atrage atenția neofitului că perioada de meditație individuală se terminase. Era timpul să plece. Sau să se întoarcă, depinde de un anume punct de vedere. *Ce? Trecuseră două ore? Nu au trecut decât câteva minute de când am închis ochii. Ce s-a întâmplat?*

Neofitul s-a ridicat în picioare, amețit și nesigur ca și când ar fi mers pe nisipuri mișcătoare și s-a îndreptat către profesoară. „Deci, cum a fost?” a întrebat ea.

Neofitul a descris cu calm, dar cu detalii foarte vii toată experiența. A fost diferită, față de un vis sau de o viziune sau de o halucinație, a fost mai degrabă ca o întâlnire între două lumi care s-au întrepătruns, unde, pentru câteva minute sau două ore, două entități separate, stând pe continente opuse separate în timp și spațiu, s-au întâlnit pe teren comun.

Nu, nimic din toate astea nu a fost indus în mod chimic, nu a luat droguri.

Profesoara a rămas cu gura căscată. *Ai primit o sabie în flăcări la prima ta vizită aici? Vai, dragă. Munca ta a fost mult ușurată, tinere.*

Într-adevăr, din acel moment, viața avea să fie orice, doar plictisitoare, nu. Simțul său de conștientizare s-a extins pentru a accepta o realitate paralelă, dând naștere unei memorii care, în mod treptat, avea să-i modeleze viața, munca, perspectiva spirituală chiar și percepția asupra universului așa cum este, mai degrabă, decât așa cum este perceput. Toate acestea și mai multe vor fi descoperite în ritmul lui de dezvoltare.

Chiar au trecut trei decenii?

Știu că așa este, îmi aduc aminte cu mare claritate, pentru că acel neofit eram eu și această poveste a fost prima mea interacțiune conștientă cu un portal - Stonehenge, cu atât mai mult.

Dacă voi scrie despre portaluri, o fac din experiență personală și pentru că nu am știut ce sunt sau că au existat vreodată. Sau, dacă asta contează, că ar fi fost posibil să existe orice scris, din acest punct de vedere. Nu aș schimba niciun cuvânt, nu aș schimba nimic din nicio experiență pentru o găleată de bani, deoarece așa m-a adus la ceea ce sunt astăzi: profesor.

Cuvântul *portal* este folosit astăzi la fel de uzual ca bună ziua. Mediile sociale, mai ales, sunt pline de postări din partea unora care cred că au intrat pe un portal doar pentru că lumina Soarelui a făcut ca o lentilă să strălucească pe camera telefonului lor. Sau pentru că au simțit o prezență tulburătoare, în timp ce vizitau o proprietate. Sau o hartă turistică pe care era însemnată locația unor

portaluri locale, unde o armată de jeep-uri te-au dus vâjâind, după ce ai scos o sumă generoasă de bani. Nu este nimic atât de simplu. Există parametri care definesc un portal și modul în care modelează experiența individului cu care interacționează, în timp ce experiența în sine este definită de ceea ce individul caută, conștient sau nu.

Există locuri pe pământ unde legile fizicii, așa cum le înțelegem noi, se comportă foarte diferit. Pentru cei care au antenele înălțate ele sunt ca niște locuri speciale unde vălul dintre lumi este mai subțire și percepția realităților care se suprapun este atât aparentă, cât și imediată.

Cum este posibil? Corpul uman nu este altceva decât un conglomerat de atomi legați de legile electricității, ale magnetismului și ale gravitației. Nu este o imagine prea romantică, sunt de acord, dar în esență asta suntem: un produs format din milioane de bazine de energie care pulsează și se învârt, toate legate între ele, dând iluzia unui organism distinct.

Se calculează că dacă tot aerul este scos din corp, toată masa a ceea ce rămâne nu ar fi altceva decât o linguriță.

Un portal este guvernat de aceleași forțe naturale, invizibile ochiului liber și totuși reale, la nivelul realității sale - mai mult ca un radio, dar totuși cu maimulte de descoperit dincolo de butoane. O analogie simplă ar compara un portal cu o placă de lemn. Dacă îți plimbi mâna pe suprafața fină, lustruită din când în când, dai de un nod unde lemnul viu a crescut în jurul unei opreliști. Dacă ar fi vizibil cu ochiul liber, așa arată un portal în peisaj: o întrerupere, un vârtej în curentul liniștit al unui râu.

Când conștiința spațială a unei persoane este angajată și atentă la ceea ce se întâmplă în jur, aceste universuri în miniatură devin tangibile și aparente. Cu cât interacționezi cu această energie mai mult, cu atât devine mai vizibilă pentru ochiul minții. Pe măsură ce te adaptezi la această nouă realitate, experiența devine treptat a doua natură, o extensie a sinelui, așa cum este când înveți să conduci mașina. În cele din urmă, angajarea cu mai multe locuri de putere extinde circuitele electrice ale corpului până acolo unde devii capabil să vezi energia cu ochiul liber. Am întâlnit oameni care pot vedea energia în culori, un prieten, un vindecător prin sunet foarte experimentat poate auzi sunetul pe care îl generează un portal.

Deoarece portalul este un punct de intrare pentru energia care emană din alte realități, el devine o scenă pentru fiecare actor care a existat vreodată, care există sau care mai are de trăit pentru a coabita un mediu împărtășit, pentru un moment sau pentru o viață întreagă.

Tradițiile vechi au multe de spus în această privință. Ele descriu portalurile drept locuri de reședință pentru spirite, ceea ce învățații consideră în mod greșit drept zei, deși nu greșesc foarte mult, deoarece definiția tradițională a unui zeu este de forță a naturii, câmpul energetic sau *sufletul* cuprinzând și locuind într-un strop de apă, un fir de iarbă, o piatră, un animal sau o persoană. Pentru înaintașii noștri și pentru șamanii de azi, portalurile pot ajuta la iluminarea unui individ, prin oferirea unui canal mai direct către o bibliotecă astrală sau mijloacele de comunicare cu alte entități, fie ele în viață sau de mult dispărute. Atunci când sunt folosite drept locuri de putere, portalurile sunt